

اعلامیه جهانی مقوق بشر

مقدمه

از آنجا که شناخت و تشفیص ارزش ذاتی و فطری برابری و مقوق مسلم تمامی اعضای خانواده بشر، پایه و اساس آزادی و عدالت و صلح در جهان است، با در نظر گرفتن این نکته که بی تومی و بی امتزایی به مقوق بشر موجب ارتکاب اعمال و مشیانه ای شده است که وجدان و فودآگاهی انسان را پایمال می کند، ظهور و سرآغاز جهانی که در آن انسانها از لذت آزادی بیان و عقیده برخوردارند و نبود واهمه در میان فواسته ها، به عنوان والاترین آرمان بیان شده است.

- از آنجا که اگر انسان مجبور نشود به عنوان آفرین راه مل و پناهگاه به شورش و طغیان علیه ظلم و استبداد متوسل شود، لازم و ضروری است که مقوق بشر توسط اصول قانون مفا گردد؛
- از آنجا که گسترش و تمکیم روابط بین الملل، امری واجب است؛
- از آنجایی که مردم ملل متمدن، با ایمان و اعتقاد فود به مقوق اساسی بشر در مورد ارزش و مقام شفص انسان و به مقوق مساوی زن و مرد تاکید ورزیده اند، مصمم هستند که پیشرفت اجتماعی و بهبود استانداردهای زندگی را در قالب آزادی های فراگیرتر ارتقا بخشند؛
- از آنجا که دولتهای عضو، متعهد شده اند که با همکاری و تعاون ملل متمدن، بهبود امتزاه متقابل جهانی و رعایت مقوق بشر و آزادی های اساسی را به انجام رسانند؛
- از آنجا که درک عمومی این مقوق و آزادی ها یکی از ارکان تمقق کامل این تعهدنامه است؛

اکنون، مجمع عمومی، این بیانیه جهانی مقوق بشر را رسماً اعلام می دارد؛

اعلامیه ای که به عنوان یک استاندارد عمومی برای نیل و دستیابی تمامی مردم و ملل به این هدف و مقصود تنظیم شده که هر شفص و هر ارگانی از جامعه با در ذهن نگاه داشتن دائم این بیانیه بکوشد تا با آموزش و تمصیل و ترویج امتزاه و رعایت این مقوق، آزادی ها را ارتقا بخشند و در ابعادی گسترده تر در سطح ملی و بین المللی شناخت و رعایت جهانی و مؤثر آن را به مردم، هم در میان دولتهای عضو و هم در میان مردم سرزمین ها، ترویج دهند و بدین وسیله مدود افتیارات قانونی فودشان را به انجام رسانند.

اصل ۱: تمامی نسل بشر از نظر مقام (شأن) و مقوق، آزاد و برابر متولد می شوند. آنها از موهبت تفکر، استدلال و فودآگاهی برخوردارند و باید با یکدیگر با رومیه برادری و برابری رفتار نمایند.

اصل ۲: هر فردی از تمامی مقوق و آزادی های ذکر شده در این بیانیه، بدون هیچ تفاوتی از قبیل نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب و اعتقادات سیاسی، اصل و نسب اجتماعی و ملی، دارایی و مالکیت، تولد و دیگر شرایط برخوردار است. علاوه بر این هیچ تفاوتی و تمیزی بر پایه مسائل سیاسی و بین المللی و افتیارات قانونی یک کشور یا سرزمینی که شفص به آن تعلق دارد، نمی بایست گذاشته شود. مال چه این کشور مستقل باشد یا بصورت مستعمره تمت تسلط قدرت مطلقه دیگری باشد.

اصل ۳: هر فردی مق زندگی، آزادی و امنیّت دارد.

اصل ۴: هیچ کسی نباید به بردگی و بندگی کشیده شود. بردگی و تجارت برده در تمامی اشکال فو باید ممنوع شود.

اصل ۵: هیچ فردی نباید تمت شکنجه، رفتار غیرانسانی و تمقیر آمیز یا تنبیه از هر نوعی قرار گیرد.

اصل ۶: هر کسی دارای این مق است که در هر مکان به عنوان یک شفص در برابر قانون شناخته شود.

اصل ۷: همه افراد در مضر قانون برابر و مساوی اند و بدون هیچ تبعیضی، از مق استفاده مساوی از ممایت و مفاضت قانون بر فوددارند. همه افراد از مق ممایت و مفاضت مساوی در برابر هر تبعیض و کج روی، در جهت تطفی از این بیانیه برخوردارند و برابر هر تمریق و انگیزش درگیری و چنین تبعیضاتی مصون هستند.

اصل ۸: هرکسی دارای این مق می باشد که در برابر اعمالی که مقوق انسانی و پایدار او را زیر پا می گذارند از ممایت قانون اساسی و هیأت داوری دادگاه های ذی صلاح برخوردار شوند.

اصل ۹: هیچ فردی نباید فودسرنانه (دلیفواهی) دستگیر شود یا تبعید و افرای گردد.

اصل ۱۰: هر کسی دارای این مقّ کامل است که برای تعیین مقوق فویش و وظایف و تصهّدات مموّله به او و همپنین در برابر اتهامات کیفری بر ضدّ فود، از یک دادگاه ذی صلاح و بی طرف استفاده کند و سفن و دادفواه فود را به صورت عادلانه به گوش عموم مردم برساند.

اصل ۱۱: (بند اوّل): هر فردی که متهم به یک اتهام کیفری و جزایی شود از این مق برفوردار است که بی گناه فرض شود مگر اینکه بر اساس قوانین در یک دادگاه عمومی، یعنی جایی که تمام ضمانتهای لازم برای دفاع از فود را دارد گناهکار شناخته شود.

(بند دوم): هیچ فردی نباید به خاطر ارتکاب به عملی که تمت قوانین کشوری یا بین المللی به عنوان گناه ممسوب نمی شود، گناهکار شناخته شود.

اصل ۱۲: هیچ فردی مقّ مدافله فودسرنانه در زندگی فصوصی، فانه، روابط و مکاتبات فرد دیگر را ندارد. همپنین نباید به شأن و منزلت هیچ فردی کوپکترین توهینی شود. هر فردی می تواند از ممایت و مفاظت قانونی در برابر این اعمال استفاده کند.

اصل ۱۳: (بند اوّل): هر فردی این مق را دارد که آزادانه به هرجا نقل مکان کند، مسافرت کند یا اقامت کند.

(بند دوم): هر کسی مق دارد که هر کشوری را ترک کند که شامل کشور فودش هم می شود و نیز این مق را دارد که به کشور فودش بازگردد.

اصل ۱۴: (بند اوّل): هر کسی از این مق برفوردار است که در کشورهای دیگر گردش کند و از سفر فود لذت ببرد و در صورت لزوم درخواست پناهندگی کند.

(بند دوم): در مواردی که آزار و شکنجه به طور ذاتی از جرائم غیر سیاسی و اعمال مغایر اهداف و اصول سازمان برخواست می شود، از این مق نمی توان استفاده کرد.

اصل ۱۵: (بند اوّل): هر کس دارای این مق است که ملیّت داشته باشد یا به یک ملیّت تعلّق داشته باشد.

(بند دوم): هیچ فردی نباید از مقّ طبیعی ملیّت فود ممره شود یا نتواند ملیّت فود را تغییر دهد.

اصل ۱۶: (بند اوّل): مردان و زنانی که به سن کامل رسیده اند دارای این مق هستند که ازدواج کنند و تشکیل خانواده دهند، بدون اینکه محدودیتی از قبیل نژاد، ملیّت یا مذهب در سر راه آنها قرار گیرد. آنها می توانند به ازدواج فود پایان دهند.

(بند دوم): ازدواج باید فقط و فقط با رضایت کامل طرفین انجام شود.

اصل ۱۷: (بند اوّل): این مقّ مسلم انسان است که دارای اموال یا مالکیت فردی یا گروهی باشد.

(بند دوم): هیچ فردی یا سازمانی نمی تواند فرد دیگری را از اموال یا دارایی های فویش ممره کند.

اصل ۱۸: هر فردی دارای مقّ آزادی فکر، وجدان و فودآگاهی می باشد. هر فردی در تغییر عقیده و مذهب فود آزاد است. هر فردی می تواند مذهب یا عقیده فود را به صورت عمومی یا فصوصی ترویج یا تبلیغ نماید.

اصل ۱۹: هر فرد دارای مقّ آزادی بیان و عقیده می باشد. هر فردی می تواند بدون دفالت و تفتیش دیگران، عقیده و تفکر فود را مفظ کند و در صورت نیاز از طریق رسانه های جمعی بدون تومبه به مرزها و محدودیت ها اطلاعات و ایده های فود را انتقال دهد.

اصل ۲۰: (بند اوّل): هر فرد دارای این مق است که در مجامع و گروههای صلح آمیز آزادانه شرکت کند.

(بند دوم): هیچ فردی نباید به زور مجبور به پیوستن به گروه فاص یا انجمنی گردد.

اصل ۲۱: (بند اوّل): هر فردی دارای این مق است که بتواند به طور مستقیم یا از طریق نمایندگان منتفب در دولت یا حکومت کشور فویش مسؤلیتی داشته باشد یا در هیئت دولت آن شرکت کند.

(بند دوم): فواست مردم می بایست پایه و اساس مشروعیّت و قدرت دولت باشد و مشروعیّت دولت از طریق انتخابات سالم و دوره ای در طی فرآیند رأی گیری آزاد برای عموم صورت می گیرد که در آن مقّ رأی مساوی، برای تک تک افراد ملّت با رعایت افتفاء آرا صورت می گیرد.

اصل ۲۲: هر فردی به عنوان عضوی از جامعه دارای این مق است که از امنیّت و تأمین اجتماعی برفوردار باشد. فراهم آوردن تأمین اجتماعی با عزم ملی و همکاری بین المللی بر طبق سازمانها و منابع دولت می باشد. این امنیّت اجتماعی دارای ابعاد مفتلفی از قبیل مقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی است که برای بهبود شفصیت فرد و شأن او در جامعه ضروری است.

اصل ۱۳: (بند اول): همه افراد جامعه مق دارند کار کنند و شغل خود را آزادانه بر طبق میل خود انتخاب کنند. از شرایط مطلوب و عادلانه محیط کاری برخوردار باشند و از حقوق مفاظت در برابر بیکاری استفاده نمایند.

(بند دوم): افراد جامعه باید بدن هیچ تبعیضی به ازای کار مساوی، حقوق مساوی دریافت کنند.

(بند سوم): هر فردی که کار می کند دارای این حق است که از پاداش و مواجب مطلوب و دیگر خدمات ایمنی اجتماعی و رفاه اجتماعی که خود و خانواده اش و شأن انسانی او را بیمه می کند برخوردار شود.

(بند چهارم): هر فردی دارای این حق است که اتمادیه های تجاری و بازرگانی را تشکیل دهد یا به آنها بپیوندد تا از این طریق بتواند از اموال و سرمایه فویش مفاظت کند.

اصل ۱۴: هر کسی دارای این حق است که در کنار کار از استراحت و اوقات فراغت برخوردار باشد. این امر مستلزم داشتن ساعات کاری متعادل و مرفعی های دوره ای با حقوق و مواجب کافی است.

اصل ۱۵: (بند اول): افراد جامعه مق دارند که از حداقل استاندارد زندگی، سلامت جسم و روان و شرایط مطلوب زندگی هم برای خود و هم برای خانواده شان برخوردار باشند. این استاندارد ها و شرایط، شامل غذا، پوشاک، مسکن و خدمات بهداشتی درمانی و خدمات اجتماعی در جامعه است. افراد جامعه می بایستی در شرایط سفت از قبیل بیکاری، بیماری، ناتوانی، دوران بیوه گی، کهنسالی و دیگر شرایط نامطلوب زندگی که خارج از کنترل است از امنیت برخوردار باشند.

(بند دوم): جامعه موظف است از مادران و کودکان به عنوان قشر آسیب پذیر حمایت مخصوص به عمل آورد. تمام کودکان، چه آنهایی که از راه مشروع متولد شده اند و چه از راه نامشروع، می بایستی از امنیت اجتماعی یکسانی برخوردار باشند.

اصل ۱۶: (بند اول): آموزش، حق همگانی است. آموزش و پرورش باید حداقل در سطوح ابتدایی و پایه رایگان باشد. دولت ها موظفند آموزش ابتدایی را برای افراد جامعه اجباری کنند و شرایطی فراهم آورند که آموزش های فنی مرفه ای برای همگان در دسترس باشد.

(بند دوم): آموزش عالی، امری مسلم است که باید بر اساس شایستگی و لیاقت در اختیار عموم قرار گیرد. جهت گیری آموزش عمومی باید به طرف تکامل ششمیت انسانی و تقویت امتزاج به حقوق انسان و آزادی های اساسی او سوق پیدا کند. این آموزش باید فهم و درک متقابل، وفاق و دوستی بین المللی و گروه های مذهبی و نژادی را ارتقاء دهد و در عین حال فعالیت های سازمان ملل متمدن را برای ابقای صلح و نظم نوین جهانی گسترش دهد.

(بند سوم): والدین کودک مق دارند نوع آموزش را متناسب با فرزند خود انتخاب کنند.

اصل ۱۷: (بند اول): هر فردی مق دارد در فعالیت های فرهنگی جامعه فوش شرکت کند. از هنرهای موجود استفاده کند و از آنها لذت ببرد و در عین حال در پیشرفتهای علمی و فواید آن سهیم باشد.

(بند دوم): چنانچه شفعی دارای آثار هنری، ادبی، علمی یا فرهنگی باشد، این شفع مق دارد از منابع مادی و معنوی این آثار، به نفع خود حمایت و مفاظت کند.

اصل ۱۸: تمقق حقوق و آزادی های مذکور در این بیانیه بر اساس مقررات، نظم اجتماعی و بین المللی از حقوق مسلم افراد بشر است.

اصل ۱۹: (بند اول): از آنجا که جامعه نقش مهمی در تکامل شفعیت و آزادی های افراد دارد، بنابراین افراد جامعه نیز دارای وظایف و تعهداتی نسبت به این جامعه هستند، که مستلزم رعایت آنها هستند.

(بند دوم): افراد جامعه هنگام استفاده از حقوق و آزادی های قانونی فویش می بایستی مدود و مرز حقوق خود را رعایت کنند تا فواسته یا نا فواسته تفضی و تجاوزی به حقوق دیگران نشود. در یک جامعه مدنی و دموکراتیک تنها این افراد جامعه هستند که با رعایت حقوق خود و از همه مهمتر حقوق دیگران امنیت اجتماعی را به ارمغان می آورند.

(بند سوم): این حقوق و آزادی ها به هیچ وجه نباید مغایر اهداف و اصول تصویبی سازمان ملل متمدن اجار شوند.

اصل ۲۰: هیچ یک از موارد و اصول این بیانیه نبایستی برای هیچ گروه، دولت یا کشوری به طور افص به کار رود یا معنی فاص دیگری از آن برداشت شود. افراد و گروه های مقیقی یا حقوقی هیچ حق برای استفاده اختصاصی از آنها در فعالیت های خود ندارند و نباید مرتکب هیچ عملی شوند که منجر به تضییع هرکدم از این حقوق و آزادی های مذکور در این بیانیه بیانجامد.

در تاریخ دهم دسامبر سال ۱۹۴۸ میلادی مجمع عمومی سازمان ملل این بیانیه جهانی حقوق بشر را تصویب کرد و از همه کشورهای عضو فواست تا آن را در تمامی مدارس و مراکز آموزشی فخش و منتشر کنند و آموزش دهند.